

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Rozhodnutí ve věci 2273/2019/MIG týkající se veřejného rejstříku dokumentů Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex)

Rozhodnutí

Případ 2273/2019/MIG - Otevřeno dne 12/03/2020 - Rozhodnutí ze dne 03/02/2021 -

Dotčené orgány Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Nebyl zjištěn nesprávný úřední postup) | Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Vyřešeno) |

Věc se týkala veřejného rejstříku dokumentů Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex). Stěžovatel se obrátil na agenturu Frontex a tvrdil, že její rejstřík dokumentů není v souladu s pravidly EU pro přístup veřejnosti k dokumentům a že agentura Frontex do svých výročních zpráv o přístupu veřejnosti k dokumentům nezahrnula informace o citlivých dokumentech. Stěžovatel rovněž napadl politiku agentury Frontex, v jejímž rámci rezidenti třetích zemí nemají za normálních okolností právo požádat o přístup veřejnosti k dokumentům. Agentura Frontex stěžovateli odpověděla, nezavázala se však k žádným změnám.

Veřejná ochránkyně práv ocenila dosavadní úsilí agentury Frontex o vytvoření rejstříku dokumentů a vzala na vědomí jeho specifické rysy, našla však také prostor pro zlepšení. Navrhla proto, aby agentura Frontex svůj rejstřík podle určitých zásad aktualizovala. Dále navrhla, aby agentura Frontex zveřejnila počet citlivých dokumentů, které má v držení a které nejsou do rejstříku zahrnuty, jak vyžadují platná pravidla.

Agentura Frontex s návrhem veřejné ochránkyně práv souhlasila a stanovila řadu kroků, které hodlá podniknout k provedení návrhu v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu. Veřejná ochránkyně práv uvítala rozhodnutí agentury Frontex přijmout její návrh řešení a vzhledem k tomu, že rovněž neshledala nesprávný úřední postup v souvislosti s tím, jak agentura řeší žádosti rezidentů třetích zemí o přístup k dokumentům, šetření uzavřela.

Skutečnosti předcházející stížnosti

1. Pravidla EU o přístupu veřejnosti k dokumentům [1] vyžadují, aby orgány EU vedly rejstřík veřejně přístupných dokumentů a podávaly zprávy o přístupu veřejnosti k dokumentům [2] .
2. Stěžovatel, nezisková organizace, se domníval, že Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (Frontex) neplní své povinnosti podle těchto pravidel. Kontaktovala agenturu Frontex a požádala ji, aby i) zřídila veřejný rejstřík dokumentů, ii) zahrnula informace o citlivých dokumentech do svých výročních zpráv o přístupu veřejnosti a iii) přijala žádosti o přístup veřejnosti k dokumentům rovněž od občanů třetích zemí, kteří nepobývají v EU (zejména žadatelů o azyl nebo uprchlíků, kteří byli dotčeni činnostmi agentury Frontex).
3. Agentura Frontex se ke vzneseným otázkám vyjádřila a ujistila stěžovatele, že pravidelně přezkoumává své pracovní metody. Nezavázala se však k žádným změnám.
4. V prosinci 2019 se stěžovatel obrátil na veřejného ochránce práv.
5. V průběhu šetření se vyšetřovací tým veřejného ochránce práv setkal se zástupci agentury Frontex, aby projednal otázky vznesené stěžovatelem. Veřejný ochránce práv poté předložil návrh na řešení prvních dvou aspektů stížnosti.

Rejstřík dokumentů

Návrh veřejné ochránkyně práv na řešení

6. Veřejná ochránkyně práv vzala na vědomí dřívější úsilí agentury Frontex o vytvoření rejstříku dokumentů, jakož i odlišné charakteristiky agentury. Domnívá se však, že orgány EU by měly uplatňovat určité zásady na své rejstříky dokumentů, aby zajistily správnou správní praxi a že jejich rejstřík je přiměřený.
7. Zprv se veřejný ochránce práv domníval, že rejstřík by měl být uživatelsky vstřícný . Pro jednotlivce by mělo být co nejjednodušší procházet rejstříkem a identifikovat konkrétní dokumenty, k nimž by mohly mít přístup. To zahrnuje vytvoření vyhrazené webové stránky pro rejstřík.
8. Zadruhé měl veřejný ochránce práv za to, že rejstřík by měl být úplný , což znamená, že všechny dokumenty týkající se hlavních činností orgánu by měly být zaznamenávány individuálně. Kromě toho by rejstřík měl odkazovat alespoň na existenci jiných typů dokumentů, které nejsou uvedeny. To rovněž znamená, že žádné dokumenty by neměly být automaticky vyloučeny z rejstříku.
9. Za třetí, veřejná ochránkyně práv zjistila, že rejstřík by měl být veden včas , což vyžaduje

velmi pravidelné aktualizace.

10. Veřejná ochránkyně práv proto předložila následující návrh řešení:

Agentura Frontex by měla aktualizovat svůj rejstřík dokumentů s ohledem na zásady správné správní praxe stanovené v návrhu řešení [3] .

11. S ohledem na návrh veřejné ochránkyně práv stanovila agentura Frontex řadu kroků, které hodlá přijmout k provedení návrhu v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém horizontu [4] .

12. Agentura Frontex si klade za cíl zhodnotit všechny důležité dokumenty, které má v držení, zahájit do konce února 2021 vytvoření specializovaného rejstříku dokumentů a získat zpětnou vazbu od ostatních agentur EU.

13. V průběhu roku 2021 plánuje agentura Frontex rozhodnout, které dokumenty nebo kategorie dokumentů zahrne do svého rejstříku, vytvořit vyhledávač pro svůj rejstřík a zavést systém umožňující strukturovaný a systematický záznam dokumentů do rejstříku.

14. Agentura Frontex rovněž uvedla, že brzy přejde na nový systém správy dokumentů, který usnadní zaznamenávání a zveřejňování dokumentů ve veřejném rejstříku. To zahrnuje dokumenty, které agentura Frontex zveřejňuje v reakci na žádosti o přístup veřejnosti, které v budoucnu proaktivně zpřístupní.

15. Stěžovatel uvítal návrh veřejné ochránkyně práv i odpověď agentury Frontex a zdůraznil význam úplného rejstříku dokumentů s ohledem na jeho účel usnadnit veřejnosti právo na přístup k dokumentům. Stěžovatel rovněž vyzval agenturu Frontex, aby zaujala široký a neomezuující přístup k proaktivnímu zveřejňování dokumentů.

Posouzení veřejné ochránkyně práv po návrhu řešení

16. Veřejná ochránkyně práv se domnívá, že agentura Frontex se řídila jejím návrhem řešení a stanovila jasné kroky, které přijme k vytvoření řádného rejstříku dokumentů, včetně orientačního harmonogramu.

17. Veřejná ochránkyně práv vítá pozitivní reakci agentury Frontex na její řešení a domnívá se, že tento aspekt stížnosti byl vyřešen.

Počet citlivých dokumentů

Návrh veřejné ochránkyně práv na řešení

18. Veřejná ochránkyně práv zjistila, že agentura Frontex je ze zákona povinna každoročně

podávat zprávy o počtu citlivých dokumentů, které má v držení a které nejsou zaznamenány v jejím rejstříku dokumentů. [5] Poznamenala, že agentura Frontex toto číslo nezahrnula do své poslední zprávy za rok 2019.

19. Veřejná ochránkyně práv proto předložila následující návrh řešení:

Agentura Frontex by měla v budoucnu a pokud možno v roce 2019 zveřejnit počet citlivých dokumentů, které má v držení a které nejsou zahrnuty do jejího rejstříku dokumentů.

20. Agentura Frontex ve své odpovědi uvedla, že zveřejní počet citlivých dokumentů, které má v držení a které nejsou uvedeny v jejím rejstříku v nadcházející konsolidované výroční zprávě o činnosti za rok 2020. Agentura Frontex rovněž slíbila, že na svých internetových stránkách zveřejní příslušné číslo pro rok 2019.

Posouzení veřejné ochránkyně práv po návrhu řešení

21. Veřejná ochránkyně práv se domnívá, že agentura Frontex se řídila jejím návrhem řešení a zavázala se zveřejnit počet citlivých dokumentů, které má k dispozici a které nejsou uvedeny v jejím rejstříku dokumentů.

22. Veřejná ochránkyně práv vítá pozitivní reakci agentury Frontex na její řešení a domnívá se, že tento aspekt stížnosti byl vyřešen.

Právo rezidentů ze zemí mimo EU požádat o přístup k dokumentům

Argumenty předložené veřejnému ochránci práv

23. Stěžovatel tvrdil, že agentura Frontex by měla zpravidla, a nikoli jako výjimku, přijímat žádosti o přístup veřejnosti k dokumentům od osob, které nemají bydliště v oblasti EU/Schengenský prostor, neboť jsou rozhodnutími/činnostmi agentury Frontex nejvíce dotčeny. Agentura Frontex by měla následovat příklad jiných agentur EU, jako je Europol, které při vyřizování žádostí o přístup veřejnosti nerozlišují mezi rezidenty a nerezidenty. [6] Stěžovatel dodal, že agentura Frontex nemá politiku, která stanoví základ pro určení, zda jsou žádosti nerezidentů přípustné. V důsledku toho hrozí, že rozhodnutí o takových žádostech budou svévolná a postrádá transparentnost.

24. Agentura Frontex tvrdila, že ačkoli pravidla EU týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům umožňují orgánům EU přijímat žádosti o přístup od rezidentů třetích zemí, neexistuje povinnost tak učinit. Orgán tedy nemusí zdůvodňovat, proč tuto možnost nevyužívá.

25. Agentura Frontex dodala, že dostává jen málo žádostí o přístup veřejnosti ze třetích zemí a že vždy posuzuje opodstatněnost těchto žádostí.

Hodnocení veřejného ochránce práv

26. Podle pravidel EU o přístupu veřejnosti k dokumentům má každý občan EU a každá osoba s bydlištěm v členském státě právo požádat veřejnost o přístup k dokumentu v držení orgánu EU. [7] Kromě toho orgány „*mohou*“ umožnit přístup k dokumentům osobám, které nemají bydliště v EU [8] .

27. To znamená, že orgány EU nejsou povinny přijímat žádosti o přístup veřejnosti k dokumentům občanů třetích zemí pobývajících mimo EU. Je spíše na uvážení každého orgánu Unie, aby rozhodl, zda rozšíří právo požádat o přístup veřejnosti k těmto jednotlivcům.

28. Podle prováděcích pravidel agentury Frontex pro přístup veřejnosti může agentura „*v jednotlivých případech*“ udělit přístup k dokumentům také rezidentům třetích zemí. [9] Při výkonu své diskreční pravomoci se agentura Frontex rozhodla rozšířit právo veřejnosti na přístup k dokumentům, které má k dispozici, na základě individuálního posouzení.

29. I když je chvályhodné, že některé další orgány EU obecně přijímají žádosti o přístup veřejnosti ze zemí mimo EU, neexistuje právní povinnost tak učinit. Každý orgán vykonává svou posuzovací pravomoc individuálně a nezávisle, a tedy způsobem, který považuje za vhodný. Agentura Frontex je proto oprávněna v jednotlivých případech rozhodnout, zda přijme žádosti o přístup od rezidentů ze zemí mimo EU. Jeho prohlášení, že dostává jen málo žádostí o přístup veřejnosti ze třetích zemí a že vždy posuzuje opodstatněnost těchto žádostí, se zdá být rozumným přístupem.

Závěry

Na základě šetření veřejný ochránce práv uzavře tento případ s těmito závěry:

Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž přijala návrh veřejné ochránkyně práv na řešení aktualizace svého veřejného rejstříku dokumentů a zveřejnění počtu citlivých dokumentů, které má k dispozici a které nejsou v jejím rejstříku uvedeny.

Agentura Frontex nedosáhla nesprávného úředního postupu, pokud jde o to, jak vyřizuje žádosti o přístup od občanů třetích zemí, kteří nemají bydliště v EU, neboť tyto žádosti vyřizuje případ od případu.

Stěžovatel a Frontex budou o tomto rozhodnutí informováni .

Emily O'Reillyová evropská veřejná ochránkyně práv

Štrasburk, 3. února 2021

[1] Nařízení č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k Evropskému parlamentu, Radě a Komisi

dokumenty:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&from=EN>

[Odkaz],

použitelné na agenturu Frontex podle čl. 114 odst. 1 nařízení 2019/1896 o evropských hranicích a

Pobřežní stráž: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj> [Odkaz].

[2] Podle článků 11 a 17 nařízení č. 1049/2001.

[3] Úplné znění návrhu veřejné ochránkyně práv na řešení je k dispozici na adrese:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/solution/en/137293> [Odkaz].

[4] Úplné znění odpovědi agentury Frontex na návrh veřejné ochránkyně práv na řešení je k dispozici na adrese: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/135911> [Odkaz]

.

[5] Čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1049/2001. Viz také rozhodnutí správní rady č. 25/2016.

přijetí praktických opatření týkajících se přístupu veřejnosti k dokumentům v držení agentury Frontex, která jsou k dispozici na adrese:

https://frontex.europa.eu/assets/Key_Documents/MB_Decision/2016/MB_Decision_25_2016_on_adopting_practica
[Odkaz].

[6] Stěžovatel zdůraznil prováděcí pravidla Europolu, která stanoví, že obyvatelé třetích zemí „*požívají práva na přístup k dokumentům Europolu za stejných podmínek*“. Viz článek 2 rozhodnutí správní rady Europolu, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení č.

1049/2001, pokud jde o dokumenty Europolu, k dispozici na adrese:

https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/documents/decision_of_the_mb_rules_applying_reg_1049_2001.p
[Odkaz].

[7] Čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1049/2001. (Právo na přístup veřejnosti se vztahuje také na právnické osoby, jako jsou společnosti nebo organizace občanské společnosti, které mají sídlo v členském státě.)

[8] Podle čl. 2 odst. 2 nařízení č. 1049/2001.

[9] Čl. 3 odst. 2 rozhodnutí správní rady č. 25/2016.